

Μικρός Παρακλητικός Κανόνας

Ευλογητός ο Θεός ημών, πάντοτε, νυν, και αεί, και εις τούς αιώνας των αιώνων.

Αμήν.

Ψαλμός 142

Κύριε εισάκουσον της προσευχής μου, ενώπιον σου την δέησίν μου εν τη αληθεία σου, εισάκουσον μου εν τη δικαιοσύνη σου. Και μη εισέλθης εις κρίσιν μετά τού δούλου σου, ότι ου δικαιωθήσεται ενώπιόν σου πάς ζων. Ότι κατεδίωξεν ο εχθρός την ψυχήν μου εταπείνωσεν εις γην την ζωήν μου. Εκάθησε με εν σκοτεινοίς ως νεκρούς αιώνος και ηκηδίασεν επ' εμέ το πνεύμα μου, εν εμοί εταράχθη η καρδιά μου. Εμνήσθην ημερών αρχαίων, εμελέτησα εν πάσι τοις έργοις σου, εν ποιήμασι των χειρών σου εμελέτων. Διεπέτασα προς σε τας χείράς μου, η ψυχή μου ως γη άνυδρός σοι. Ταχύ εισάκουσόν μου κύριε εξέλιπε το πνεύμα μου. Μη αποστρέψης το πρόσωπόν σου απ' εμού και ομοιωθήσομαι τοις καταβαίνουσιν εις λάκκον. Ακουστόν ποιήσόν μοι το πρωί το έλεός σου ότι επί σοι ήλπισα. Γνώρισον μοι, Κύριε, οδόν εν η πορεύσομαι ότι προς σε ήρα την ψυχήν μου. Εξελού με εκ των εχθρών μου, Κύριε, προς σε κατέφυγον. Δίδαξόν με του ποιείν το θέλημά σου ότι συ ει ο Θεός μου. Το πνεύμα σου το αγαθόν οδηγήσει με εν γη ευθεία, ένεκα του ονόματός σου, Κύριε ζήσεις με. Εν τη δικαιοσύνη σου εξάξεις εκ θλίψεως την ψυχήν μου, και εν τω ελέει σου εξολεθρεύσεις τους εχθρούς μου. Και απολείς πάντας τούς θλίβοντας την ψυχήν μου ότι εγώ δούλός σου ειμι.

Θεός Κύριος, και επέφανεν ημίν, ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου.

Εξομολογείσθε τω Κυρίω, και επικαλείσθε το όνομα το άγιον αυτού.

Θεός Κύριος...

Πάντα τα έθνη εκύκλωσάν με, και τω ονόματι Κυρίου ήμυνάμην αυτούς,

Θεός Κύριος...

Παρά Κυρίου εγένετο αύτη, και εστι θαυμαστή εν οφθαλμοίς ημών.

Θεός Κύριος...

Ἦχος δ' Ο υψωθείς εν τω Σταυρώ.

Τη Θεοτόκω εκτενώς νυν προσδράμωμεν, * αμαρτωλοί και ταπεινοί, και προσπέσωμεν * εν μετανοία, κράζοντες εκ βάθους ψυχής, * Δέσποινα, βοήθησον εφ' ημίν σπλαγχνισθείσα,* σπεύσον, απολλύμεθα υπό πλήθους πταισμάτων, * μη αποστρέψης σουσ δούλους κενούς, * σε γαρ και μόνην ελπίδα κεκτήμεθα.

Δόξα Πατρί και Υιώ και Αγίω Πνεύματι.

Ως των αιχμαλώτων ελευθερωτής, * και των πτωχών υπερασπιστής, * ασθενούντων Ιατρός, βασιλέων υπέρμαχος, * τροπαιοφόρε μεγαλομάρτυς Γεώργιε, * πρέσβευε Χριστώ τω θεώ, * σωθήναι τας ψυχάς ημών.

Και νυν και αεί, και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Ου σιωπήσωμεν ποτέ, Θεοτόκε, * τας δυναστείας σου λαλείν οι ανάξιοι, * ειμή γαρ συ προΐστασο πρεσβεύουσα, * τις ημάς ερρύσατο εκ τοσούτων κινδύνων; * Τις δε διεφύλαξεν έως νυν ελευθέρους; * Ουκ αποστώμεν, Δέσποινα, εκ σου, * σουσ γαρ δούλους σώζεις αεί, εκ παντοίων δεινών.

Ν' Ψαλμός

Ελέησον με ο Θεός κατά το μέγα έλεος σου, και κατά το πλήθος των οικτιρμών σου εξάλειψον το ανομήμα μου. Επί πλείον πλύνον με από τής ανομίας μου και από τής αμαρτίας μου καθάρισον με. Ότι την ανομίαν μου εγώ γινώσκω και η αμαρτία μου ενώπιόν μου εστι δια παντός. Σοι μόνω ήμαρτον και το πονηρόν ενώπιον σου εποίησα, όπως αν δικαιωθής εν τοις λόγοις σου, και νικήσης εν τω κρίνεσθαι σε. Ιδού γαρ εν ανομίαις συνελήφθην και εν αμαρτίαις εκίσσησε με η μήτηρ μου. Ιδού γαρ αλήθειαν ηγάπησας, τα άδηλα και τα κρύφια της σοφίας σου εδήλωσας μοι. Ραντιείς με υσώπω και

καθαρισθήσομαι, πλυνείς με, και υπέρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ακουτιείς με αγαλλίασιν και ευφροσύνην αγαλλιάσονται οστέα τεταπεινωμένα. Απόστρεψον το πρόσωπον σου από των αμαρτιών μου, και πάσας τάς ανομίας μου εξάλειψον. Καρδίαν καθάραν κτίσον εν εμοί ο Θεός, και πνεύμα ευθές εγκαίνισον εν τοις εγκάτοις μου. Μη απορρίψης με από του προσώπου σου και το πνεύμα το Άγιον μη αντανέλης απ' εμού. Απόδος μοι την αγαλλίασιν του σωτηρίου σου και πνεύματι ηγεμονικώ στήριξον με. Διδάξω ανόμους τας οδούς σου και ασεβείς επί σε επιστρέψουσι. Ρύσαι με εξ αιμάτων ο Θεός, ο Θεός της σωτηρίας μου αγαλλιάσεται η γλώσσα μου την δικαιοσύνην σου. Κύριε τα χείλη μου ανοίξεις και το στόμα μου αναγγελεύει την αίνεσιν σου. Ότι ει ηθέλησας θυσίαν, έδωκα αν, ολοκαυτώματα ουκ ευδοκήσεις. Θυσία τω Θεώ πνεύμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην και τεταπεινωμένην ο Θεός ουκ εξουθενώσει. Αγάθυνον, Κύριε, εν τη ευδοκία σου την Σιων, και οικοδομηθήτω τα τείχη Ιερουσαλήμ. Τότε ευδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, αναφοράν και ολοκαυτώματα. Τότε ανοίσουσιν επί το θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ήχος πλ. δ' Ωδή α' Ειρμός

Υγράν διοδεύσας ωσεί ξηράν, * και την αιγυπτίαν μοχθηρίαν διαφυγών, * ο Ισραηλίτης ανεβόα, * Τω Λυτρωτή και Θεώ ημών άσωμεν.

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Πολλοίς συνεχόμενος πειρασμοίς, * προς σε καταφεύγω, σωτηρίαν επιζητών. * Ω Μήτηρ του Λόγου και Παρθένε, * των δυσχερών και δεινών με διάσωσον.

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Παθών με ταραττουσι προσβολαί, * πολλής αθυμίας, εμπιπλώσαι μου την ψυχήν, * ειρήνευσον, Κόρη, τη γαλήνη, * τη του Υιού και Θεού σου, Πανάμωμε.

Δόξα Πατρί...

Σωτήρα τεκούσαν σε και Θεόν, * δυσωπώ, Παρθένε, λυτρωθήναι με των δεινών, * σοι γαρ νυν προσφεύγων ανατείνω, * και την ψυχήν και την διάνοιαν.

Και νυν και αεί...

Νοσούντα το σώμα και την ψυχήν, * επισκοπής θείας, και προνοίας της παρά σου, * αξίωσον, μόνη Θεομήτορ, * ως αγαθή αγαθού τε λοχεύτρια.

Ωδή γ' Ειρμός

Ουρανίας αψίδος, οροφουργέ Κύριε, * και της Εκκλησίας δομήτορ, συ με στερέωσον, * εν τη αγάπη τη ση, των εφετών η ακρότης, * των πιστών το στήριγμα, μόνη φιλόανθρωπε.

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Προστασίαν και σκέπην, ζωής εμής τίθημι, * Σε, Θεογεννήτορ, Παρθένε, συ με κυβέρνησον, * προς τον λιμένα σου, των αγαθών η αιτία, * των πιστών το στήριγμα, μόνη πανύμνητε.

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

ΙΚετεύω, Παρθένε, τον ψυχικόν τάραχον, * και της αθυμίας την ζάλην διασκεδάσαι μου, * συ γαρ, Θεόνυμφε, τον αρχηγόν της γαλήνης, * τον Χριστόν εκύησας, μόνη πανάχραντε.

Δόξα Πατρί...

Ευεργέτην τεκούσα, τον των καλών αίτιον, * της ευεργεσίας τον πλούτον, πάσιν ανάβλυσον, * πάντα γαρ δύνασαι, ως δυνατόν εν ισχύϊ, * τον Χριστόν κυήσασα, Θεομακάριστε.

Και νυν και αεί...

Χαλεπαίς αρρωστίαις, και νοσεροίς πάθεσιν, * εξεταζομένω, Παρθένε, συ μοι βοήθησον, * των ιαμάτων γαρ, ανελλιπή σε γινώσκω, * θησαυρόν, Πανάμωμε, τον αδαπάνητον.

Διάσωσον, * από κινδύνων, τους δούλους σου, Θεοτόκε, * ότι πάντες μετά Θεόν, εις σε καταφεύγομεν, * ως άρρηκτον τείχος και προστασίαν.

Επίβλεψον, * εν ευμενεία, πανύμνητε Θεοτόκε, επί την εμήν χαλεπήν τού σώματος κάκωσιν, και ίασαι της ψυχής μου το άλγος.

Ελέησον ημάς ο Θεός κατά το μέγα έλεος Σου, δεόμεθα Σου, επάκουσον και ελέησον.

Κύριε ελέησον (3)

Έτι δεόμεθα υπέρ του Πατρός και Αρχιεπισκόπου ημών (δεινός) και πάσης της εν Χριστώ ημών αδελφότητας.

Κύριε ελέησον (3)

Έτι δεόμεθα υπέρ ελέους, ζωής, ειρήνης, υγείας, σωτηρίας, επισκέψεως, συγχωρήσεως και αφέσεως των αμαρτιών των δούλων του Θεού, [ονόματα] και πάντων των παρακολουθούντων την αγίαν παράκλησην ταύτην και υπέρ του συγχωρηθήναι αυτών παν πλημμέλημα εκούσιον τε και ακούσιον.

Κύριε ελέησον (3)

Ότι ελεήμων και φιλόανθρωπος Θεός υπάρχεις, και σοι την δόξαν αναπέμπομεν, τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

Αμήν.

Κάθισμα Έχος β' Τα άνω ζητών

Πρεσβεία θερμή, και τείχος απροσμάχητον,* ελέους πηγή, τού κόσμου καταφύγιον,* εκτενώς βοώμεν σοι, Θεοτόκε Δέσποινα, πρόφθασον, * και εκ κινδύνων λύτρωσαι ημάς,* η μόνη ταχέως προστατεύουσα.

Ωδή δ' Ειρμός

Εισακήκοα, Κύριε, * της οικονομίας σου το μυστήριον, * κατενόησα τα έργα σου, * και εδόξασά σου την θεότητα.

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Των παθών μου τον τάραχον, * η τον κυβερνήτην τεκούσα Κύριον, * και τον κλύδωνα κατεύνασον, * των εμών πταισμάτων, Θεονύμφευτε.

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Ευσπλαγχνίας την άβυσσον, * επικαλουμένω της σης παράσχου μοι, * η τον εύσπλαγχνον κήσασα, * και Σωτήρα πάντων, των υμνούντων σε.

Δόξα Πατρί...

Απολαύοντες, Πάναγνε, * των σων δωρημάτων ευχαριστήριον, * αναμέλομεν εφύμνιον, * οι γινώσκοντες σε Θεομήτορα.

Και νυν και αεί...

Οι ελπίδα και στήριγμα, * και της σωτηρίας τείχος ακράδαντον, * κεκτημένοι σε, Πανύμνητε,* δυσχερείας πάσης, εκλυτρούμεθα.

Ωδή ε' Ειρμός

Φώτισον ημάς, τοις προστάγμασί σου, Κύριε,* και τω βραχίονί σου τω υψηλώ, * την σην ειρήνην, * παράσχου ημίν, φιλόανθρωπε.

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Ἐμπλησον, Αγνή, ευφροσύνης την καρδίαν μου, * την σην ακήρατον διδούσα χαράν, * της ευφροσύνης, * η γεννήσασα τον αίτιον.

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Λύτρωσαι ημάς, εκ κινδύνων, Θεοτόκε Αγνή,* η αιωνίαν τεκούσα λύτρωσιν, * και την ειρήνην, * την πάντα νουν υπερέχουσαν.

Δόξα Πατρί...

Λύσον την αχλύν, των πταισμάτων μου, Θεόνυμφε, * τω φωτισμώ της σης λαμπρότητος, * η φως τεκούσα, * το θείον και προαιώνιον.

Και νυν και αεί...

Ἴασαι Αγνή, των παθών μου την ασθένειαν, * επισκοπής σου αξιώσασα, * και την υγείαν, * τη πρεσβεία σου παράσχου μοι.

Ωδή ς' Ειρμός

Την δέησιν εκχεώ προς Κύριον, * και αυτώ απαγγελώ μου τας θλίψεις, * ότι κακών η ψυχή μου επλήσθη, * και η ζωή μου τω Ἄδη προσήγγισε, * και δέομαι ως Ιωνάς, * Εκ φθοράς, ο Θεός με ανάγαγε.

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Θανάτου και της φθοράς ως έσωσεν, * εαυτόν εκδεδωκώς τω θανάτω, * την τη φθορά και θανάτω μου φύσιν, * κατασχεθείσαν, Παρθένε, δυσώπησον, * τον Κύριον σου και Υιόν, * τής εχθρών κακουργίας με ρύσασθαι.

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Προστάτιν σε, της ζωής επίσταμαι, * και φρουράν ασφαλεστάτην Παρθένε, * των πειρασμών διαλύουσαν όχλον, * και επηρείας δαιμόνων ελαύνουσαν, * και δέομαι διαπαντός,* εκ φθοράς των παθών μου ρυσθήναί με.

Δόξα Πατρί...

Ὡς τείχος, καταφυγῆς κεκτήμεθα, * και ψυχῶν σε παντελή σωτηρίαν, * και πλατυσμόν εν ταις θλίψεσι, Κόρη, * και τω φωτί σου αεί αγαλλόμεθα. * Ὡ Δέσποινα, και νυν ημάς, * των παθῶν και κινδύνων διάσωσον.

Και νυν και αεί...

Εν κλίνη νυν, ασθενῶν κατάκειμαι, * και ουκ ἔστιν ἴασις τη σαρκί μου, * ἀλλ' η Θεόν και Σωτήρα του κόσμου, * και τον λυτήρα των νόσων κηήσασα, * σου δέομαι της αγαθῆς, * εκ φθοράς νοσημάτων ἀνάστησον.

Διάσωσον,* ἀπό κινδύνων, τους δούλους σου, Θεοτόκε, * ὅτι πάντες μετά Θεόν, εις σε καταφεύγομεν, * ως ἀρρηκτον τείχος και προστασίαν.

Ἄχραντε, * η δια λόγου τον Λόγον ανερμηνεύτως, * ἐπ' εσχάτων των ημερῶν τεκούσα, δυσώπησον, * ως ἔχουσα μητρικήν παρρησίαν.

Ελέησον ημάς ο Θεός κατά το μέγα ἔλεος Σου, δεόμεθα Σου, ἐπάκουσον και ελέησον.

Κύριε ελέησον (3)

Ἐτι δεόμεθα υπέρ του Πατρός και Αρχιεπισκόπου ημῶν (δεινός) και πάσης της εν Χριστώ ημῶν ἀδελφότητος.

Κύριε ελέησον (3)

Ἐτι δεόμεθα υπέρ ελέους, ζωῆς, ειρήνης, υγείας, σωτηρίας, επισκέψεως, συγχωρήσεως και ἀφέσεως των αμαρτιῶν των δούλων του Θεού, [ονόματα] και πάντων των παρακολουθούντων την αγίαν παράκλησην ταύτην και υπέρ του συγχωρηθῆναι αυτῶν παν πλημμέλημα εκούσιον τε και ακούσιον.

Κύριε ελέησον (3)

Ὅτι ελεήμων και φιλόανθρωπος Θεός υπάρχεις, και σοι την δόξαν αναπέμπομεν, τω Πατρί και τω Υἱῷ και τω Αγίῳ Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αἰῶνας των αἰῶνων.

Αμήν.

Κοντάκιον Ἦχος β'

Προστασία των Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία προς τον Ποιητήν ἀμετάθετε, μη παρίδησ αμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς, ἀλλά πρόφθασον, ως αγαθή, εις την βοήθειαν ημῶν, των πιστῶς κραυγαζόντων σοι. Τάχυνον εις πρεσβείαν, και σπεύσον εις ικεσίαν, η προστατεύουσα αεί, Θεοτόκε, των τιμώντων σε.

Ἦχος δ'

Εκ νεότητος μου, πολλά πολεμεί με πάθη, αλλ' αυτός αντιλαβού, και σώσον, Σωτήρ μου.
(δισ)

Οι μισούντες Σιών, αισχύνθητε από του Κυρίου, ως χόρτος γαρ, πυρί έσεσθε
απεξηραμμένοι. (δισ)

Δόξα Πατρί...

Αγίω Πνεύματι, πάσα ψυχή ζούται, και καθάρσει υψούται, λαμπρύνεται τη Τριαδική
μονάδι, ιεροκρυφίως.

Και νυν και αεί...

Αγίω Πνεύματι, αναβλύζει τα της χάριτος ρείθρα, αρδεύοντα άπασαν την κτίσιν, προς
ζωογονίαν.

Προκείμενον

Μνησθήσομαι του ονόματος σου εν πάση γενεά και γενεά.

Στίχος

Άκουσον, θύγατερ, και ίδε, και κλίνον το ους σου, και επιλάθου του λαού σου, και του
οίκου του πατρός σου, και επιθυμήσει ο Βασιλεύς τού κάλλους σου.

Του ονόματός σου μνησθήσομαι εν πάση γενεά και γενεά.

Και υπέρ του καταξιωθήναι ημάς της ακροάσεως του αγίου Ευαγγελίου, Κύριον τον Θεόν
ημών ικετεύσωμεν.

Κύριε, ελέησον (γ').

Σοφία. Ορθοί. Ακούσωμεν του αγίου Ευαγγελίου.

Ειρήνη πάσι.

Και τω Πνεύματί σου.

Εκ τού κατά Λουκάν αγίου Ευαγγελίου το ανάγνωσμα. Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Εν ταις ημέραις εκείναις, αναστάσα Μαριάμ επορεύθη εις την ορεινήν μετά σπουδής, εις
πόλιν Ιούδα, και εισήλθεν εις τον οίκον Ζαχαρίου, και ησπάσατο την Ελισάβετ. Και εγένετο
ως ήκουσεν η Ελισάβετ τον ασπασμόν της Μαρίας, εσκίρτησε το βρέφος εν τη κοιλία αυτής,
και επλήσθη Πνεύματος Αγίου η Ελισάβετ, και ανεφώνησε φωνή μεγάλη, και είπεν,
Ευλογημένη συ εν γυναιξί, και ευλογημένος ο καρπός της κοιλίας σου, και πόθεν μοι τούτο,
ίνα έλθη η μήτηρ του Κυρίου μου προς με; ιδού γαρ, ως εγένετο η φωνή του ασπασμού σου
εις τα ώτα μου, εσκίρτησε το βρέφος εν αγαλλιάσει εν τη κοιλία μου. Και μακαρία η
πιστεύσασα, ότι έσται τελείωσις τοις λελαλημένοις αυτή παρά Κυρίου. Και είπε Μαριάμ,

Μεγαλώνει η ψυχή μου τον Κύριον, και ηγαλλίασε το πνεύμα μου επί τω Θεώ τω σωτήρι μου, ότι επέβλεψεν επί την ταπείνωσιν της δούλης αυτού. Ιδού γαρ, από του νυν μακαριούσι με πάσαι αι γενεαί. Ότι εποίησέ μοι μεγαλεία ο δυνατός, και άγιον το όνομα αυτού. Έμεινε δε Μαριάμ συν αυτή ωσεί μήνας τρεις, και υπέστρεψεν εις τον οίκον αυτής.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Δόξα Πατρί...

Πάτερ, Λόγε, Πνεύμα, Τριάς η εν Μονάδι, εξάλειψον τα πλήθη, των εμών εγκλημάτων.

Και νυν και αεί...

Ταις της Θεοτόκου, πρεσβείαις, Ελεήμον, εξάλειψον τα πλήθη, των εμών εγκλημάτων.

Ελέησον με, ο Θεός, κατά το μέγα έλεος σου, και κατά το πλήθος των οικτιρμών σου εξάλειψον το ανόμημα μου.

Ήχος πλ. β' Όλην αποθέμενοι

Μη καταπιστεύσης με, ανθρωπίνη προστασία, Παναγία δέσποινα, αλλά δέξαι δέησιν, του ικέτου σου, θλίψις γαρ έχει με, φέρειν ου δύναμαι, των δαιμόνων τα τοξεύματα, σκέπην ου κέκτημαι, ουδέ που προσφύγω ο άθλιος, πάντοθεν πολεμούμενος, και παραμυθίαν ουκ έχω πλην σου, Δέσποινα του κόσμου, ελπίς και προστασία των πιστών, μη μου παρίδης την δέησιν, το συμφέρον ποιήσον.

Ουδείς προστρέχων επί σοι, κατησχυμένος από σου εκπορεύεται, αγνή Παρθένε Θεοτόκε, αλλ' αιτείται την χάριν, και λαμβάνει το δώρημα, προς το συμφέρον της αιτήσεως.

Μεταβολή των θλιβομένων, απαλλαγή των ασθενούντων υπάρχουσα, Θεοτόκε Παρθένε, σώζε πόλιν και λαόν, των πολεμουμένων η ειρήνη, των χειμαζομένων η γαλήνη, η μόνη προστασία των πιστών.

Σώσον, ο Θεός, τον λαόν σου, και ευλόγησον την κληρονομίαν σου: επίσκεψαι τον κόσμον σου εν ελέει και οικτιρμοίς, ύψωσον κέρας Χριστιανών Ορθοδόξων, και κατάπεμψον εφ' ημάς τα ελέη σου τα πλούσια: πρεσβείαις της παναχράντου, Δεσποίνης ημών, Θεοτόκου και αειπαρθένου Μαρίας: δυνάμει του τιμίου και ζωοποιού Σταυρού, προστασίαις των τιμίων επουρανίων Δυνάμεων ασωμάτων, ικεσίαις του τιμίου, ενδόξου, προφήτου προδρόμου και Βαπτιστού Ιωάννου, των αγίων, ενδόξων, και πανευφήμων Αποστόλων, του αγίου ενδόξου πανευφήμου Αποστόλου Βαρνάβα, των εν αγίοις Πατέρων ημών, μεγάλων Ιεραρχών, και Οικουμενικών Διδασκάλων, Βασιλείου του Μεγάλου, Γρηγορίου του Θεολόγου και Ιωάννου του Χρυσοστόμου, Αθανασίου και Κυρίλλου, Ιωάννου του Ελεήμονος, πατριαρχών Αλεξανδρείας: Νικολάου του εν Μύροις, Σπυρίδωνος επισκόπου Τριμυθούντος, των θαυματουργών. των αγίων ενδόξων μεγαλομαρτύρων Γεωργίου του Τροπαιοφόρου, Δημητρίου του Μυροβλύτου, Θεοδώρου του Τήρωνος, και Θεοδώρου του Στρατηλάτου και Μηνά του θαυματουργού, των ιερομαρτύρων Χαραλάμπους και Ελευθερίου, των οσίων και θεοφόρων Πατέρων ημών, των αγίων και δικαίων θεοπατόρων

Ιωακείμ και Άννης, (άγιος της ημέρας), και πάντων σου των Αγίων. ικετεύομέν σε, μόνη πολυέλεε Κύριε, επάκουσον ημών των αμαρτωλών δεομένων σου και ελέησον ημάς.

Κύριε, ελέησον (ιβ')

Ελέει, και οικτιρμοίς, και φιλανθρωπία του μονογενούς σου Υιού, μεθ' ου ευλογητός ει, συν τω παναγίω και αγαθώ και ζωοποιώ σου Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

Αμήν.

Ωδή ζ' Ειρμός

Οι εκ τής Ιουδαίας, * καταντήσαντες Παῖδες εν Βαβυλώνι ποτέ, * τη πίστει της Τριάδος, * την φλόγα της καμίνου, * κατεπάτησαν ψάλλοντες, * Ο των Πατέρων ημών Θεός, ευλογητός ει.

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Την ημών σωτηρίαν, * ως ηθέλησας Σώτερ, οικονομήσασθαι, * εν μήτρα της Παρθένου, * κατώκησας τω κόσμω, * ην προσάτιν ανέδειξας, * Ο των Πατέρων ημών Θεός, ευλογητός ει.

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Θελητήν του ελέους, * ον εγέννησας, Μήτηρ αγνή δυσώπησον, * ρυσθήναι των πταισμάτων, * ψυχής τε μολυσμάτων, * τους εν πίστει κραυγάζοντας, * Ο των Πατέρων ημών Θεός, ευλογητός ει.

Δόξα Πατρί...

Θησαυρόν σωτηρίας, * και πηγὴν αφθαρσίας, την σε κηήσασαν, * και πύργον ασφαλείας, * και θύραν μετανοίας, * τοις κραυγάζουσιν ἔδειξας, * Ο των Πατέρων ημών Θεός, ευλογητός ει.

Και νυν και αεί...

Σωμάτων μαλακίας, * και ψυχών αρρωστίας, Θεογεννήτρια, * των πόθω προσιόντων, * τη σκέπη σου τη θεία, * θεραπεύειν αξίωσον, * η τον Σωτήρα Χριστόν, ημίν αποτεκούσα.

Ωδή η' Ειρμός

Τον Βασιλέα των ουρανών, ον υμνούσι * στρατιαί των Αγγέλων, υμνεῖτε, * και υπερυψούτε * εις πάντας τους αιώνας.

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Τους βοηθείας, της παρά σου δεομένους, * μη παρίδης Παρθένε, υμνούντας, * και υπερυψούντας * σε, Κόρη, εις αιώνας.

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Των Ιαμάτων, το δαψιλές επιχέεις, * τοις πιστῶς υμνούσι σε Παρθένε, * και υπερυψούσι* τον ἄφραστον σου τόκον.

Δόξα Πατρί...

Τας ασθενείας μου της ψυχῆς ιατρεύεις, * και σαρκός τας οδύνας, Παρθένε, * ἵνα σε δοξάζω* την Κεχαριτωμένην.

Και νυν και αεί...

Των πειρασμῶν συ τας προσβολάς εκδιώκεις,* και παθῶν τας εφόδους Παρθένε, * ὅθεν σε υμνούμεν * εις πάντας τους αἰῶνας.

Ωδή θ' Ειρμός

Κυρίως Θεοτόκον, * σε ομολογούμεν, * οι δια σου σεσωσμένοι, Παρθένε αγνή, * συν Ασωμάτοις χορείαις, σε μεγαλύνοντες.

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Ροήν μου των δακρύων, * μη αποποιήσης, * η τον παντός εκ προσώπου παν δάκρυον, * αφηρηκότα Παρθένε, Χριστόν κηύσασα.

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Χαράς μου την καρδίαν, * πλήρωσον, Παρθένε, * η της χαράς δεξαμένη το πλήρωμα,* της αμαρτίας την λύπην, εξαφανίσασα.

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Λιμήν και προστασία, * των σοι προσφευγόντων, * γενού Παρθένε, και τείχος ακράδαντον, * καταφυγή τε και σκέπη, και αγαλλίαμα.

Δόξα Πατρί...

Φωτός σου ταις ακτίσι, * λάμπρυνον, Παρθένε, * το ζοφερόν της αγνοίας διώκουσα,* τους ευσεβῶς Θεοτόκον, σε καταγγέλλοντας.

Και νυν και αεί...

Κακώσεως εν τόπω, * τω της ασθενείας, * ταπεινωθέντα, Παρθένε, θεράπευσον, * εξ αρρωστίας εις ρώσιν, μετασκευάζουσα.

Μεγαλυνάρια

Ἄξιον εστιν ως αληθῶς, μακαρίζειν σε την Θεοτόκον, την αιμακάριστον και παναμώμητον, και Μητέρα του Θεού ημών.

Την τιμιωτέραν των Χερουβείμ, και ενδοξοτέραν ασυγκρίτως των Σεραφείμ, την αδιαφθόρωσ Θεόν Λόγον τεκούσαν, την όντως Θεοτόκον, σε μεγαλύνομεν.

Την υψηλοτέραν των ουρανών, και καθαρωτέραν λαμπηδόνων ηλιακών, την λυτρωσαμένην, ημάς εκ της κατάρας, την Δέσποιναν του κόσμου, ύμνοις τιμήσωμεν.

Από των πολλών μου αμαρτιών, ασθενεί το σώμα, ασθενεί μου και η ψυχή, προς σε καταφεύγω την Κεχαριτωμένην, ελπίς απηλπισμένων, συ μοι βοήθησον.

Δέσποινα και μήτηρ του Λυτρωτού, δέξαι παρακλήσεις, αναξίων σων ικετών, ίνα μεσιτεύσης προς τον εκ σου τεχθέντα. Ω Δέσποινα, του κόσμου γενού μεσίτρια.

Ψάλλομεν προθύμως σοι την ωδήν, νυν τη πανυμνήτω, Θεοτόκω χαρμονικώς, μετά του Προδρόμου, και πάντων των Αγίων, δυσώπει, Θεοτόκε, του οικτειρήσαι ημάς.

Άλαλα τα χείλη των ασεβών, των μη προσκυνούντων, την εικόνα σου την σεπτήν, την ιστορηθείσαν, υπό του αποστόλου, Λουκά ιερωτάτου, την Οδηγήτριαν.

Πάσαι των Αγγέλων αι στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Αποστόλων η δωδεκάς, οι Άγιοι Πάντες, μετά της Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν, εις το σωθήναι ημάς.

Τρισάγιον

Άγιος ο Θεός, Άγιος ισχυρός, Άγιος Αθάνατος, ελέησον ημάς. [3]

Δόξα Πατρί και Υιώ και Αγίω Πνεύματι, και νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Παναγία Τριάς, ελέησον ημάς. Κύριε, ιλάσθητι ταις αμαρτίαις ημών. Δέσποτα, συγχώρησον τας ανομίας ημίν. Άγιε, επίσκεψαι και ίασαι τας ασθενείας ημών, ένεκεν του ονόματος σου.

Κύριε, ελέησον. Κύριε, ελέησον, Κύριε, ελέησον.

Δόξα Πατρί και Υιώ και Αγίω Πνεύματι, και νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Πάτερ ημών ο εν τοις ουρανοίς, αγιασθήτω το όνομα σου, ελθέτω η βασιλεία σου, γεννηθήτω το θέλημα σου, ως εν ουρανώ, και επί της γης. Τον άρτον ημών τον επιούσιον δός ημίν σήμερα, και άφες ημίν τα οφειλήματα ημών, ως και ημείς αφίεμεν τοις οφειλέταις ημών, και μη εισενέγκης ημάς εις πειρασμόν, αλλά ρύσαι ημάς από του πονηρού.

Ότι σου εστιν η βασιλεία και η δύναμις και η δόξα, του Πατρός, και του Υιού, και του Αγίου Πνεύματος, νυν και αεί, και εις τους αιώνας των αιώνων.

Αμήν.

Ελέησον ημάς ο Θεός κατά το μέγα έλεος Σου, δεόμεθα Σου, επάκουσον και ελέησον.

Κύριε, ελέησον. (3)

Έτι δεόμεθα υπέρ των ευσεβών και ορθοδόξων Χριστιανών.

Κύριε ελέησον. [3]

Ἐτι δεόμεθα υπέρ του Πατρός και Αρχιεπισκόπου ημών, (δεινός) και πάσης της εν χριστώ ημών αδελφότητος.

Κύριε, ελέησον. (3)

Ἐτι δεόμεθα υπέρ ελέους, ζωής, ειρήνης, υγείας, σωτηρίας, επισκέψεως, συγχωρήσεως και αφέσεως των αμαρτιών των δούλων του Θεού, [ονόματα] και πάντων των ευσεβών και ορθοδόξων χριστιανών, των κατοικούντων και παρεπιδημούντων εν τη κώμη ταύτη, των ενοριτών, επιτρόπων, συνδρομητών και αφιερωτών του αγίου ναού τούτου.

Κύριε, ελέησον. (3)

Ἐτι δεόμεθα υπέρ του διαφυλαχθήναι την αγίαν Ἐκκλησίαν και την κώμην ταύτην, την νήσου ταύτην, και πάσαν πόλιν και χωράν, από λοιμού, λιμού, σεισμού, καταποντισμού, πυρός, μαχαίρας, επιδρομής αλλοφύλων, εμφυλίου πολέμου και αιφνιδίου θανάτου, υπέρ του ίλεων, ευμενή και ευδιάλλακτον γενέσθαι τον αγαθόν και φιλόανθρωπον Θεόν ημών, του αποστρέψαι και διασκεδάσαι πάσαν οργήν και νόσον την καθ' ημών κινουμένην, και ρύσασθαι ημάς εκ της επικειμένης δικαίας αυτού απειλής, και ελεήσει ημάς.

Κύριε, ελέησον. (3)

Ἐτι δεόμεθα και υπέρ του εισακούσαι Κύριον τον Θεόν ημών φωνής της δεήσεως ημών των αμαρτωλών, και ελεήσει ημάς.

Κύριε, ελέησον. (3)

Επάκουσον ημών, ο Θεός ο Σωτήρ ημών, η ελπίς πάντων των περάτων της γης και των εν θαλάσση μακράν και ίλεως, ίλεως γενού ημίν Δέσποτα, επί ταίς αμαρτίαις ημών, και ελέησον ημάς.

Κύριε, ελέησον. (3)

Ελεήμων γαρ και φιλόανθρωπος Θεός υπάρχεις και σοι την δόξαν αναπέμπομεν, τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

Αμήν.

Δόξα Σοι ο Θεός, η ελπίς ημών, Κύριε, δόξα Σοι.

Χριστός ο αληθινός Θεός ημών, ταις πρεσβείαις της παναχράντου και παναμώμου αγίας Αυτού μητρός, των αγίων, ενδόξων και πανευφήμων Αποστόλων, του αγίου ενδόξου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου του Τροπαιοφόρου (τής ημέρας) και πάντων τον Αγίων, ελέησαι και σώσαι ημάς, ως αγαθός και φιλόανθρωπος και ελεήμων Θεός.

Ἦχος β΄

Πάντων προστατεύεις, Αγαθή, των καταφευγόντων εν πίστει τη κραταιά σου χειρί, άλλην γαρ ουκ έχομεν αμαρτωλοί προς Θεόν, εν κινδύνοις και θλίψεσιν, αεί μεσιτείαν, οι κατακαμπτόμενοι υπό πταισμάτων πολλών, Μήτηρ του Θεού του Υψίστου, όθεν σοι προσπίπτομεν, ρύσαι πάσης περιστάσεως τους δούλους σου.

Πάντων θλιβομένων η χαρά, και αδικουμένων προστάτις, και πενομένων τροφή, ξένων τε παράκλησις, και βακτηρία τυφλών, ασθενούντων επίσκεψις, καταπονουμένων σκέπη και αντίληψις, και ορφανών βοηθός, Μήτηρ του Θεού του Υψίστου, συ υπάρχεις, Άχραντε, σπεύσον, δυσωπούμεν, ρύσασθαι τους δούλους σου.

Ήχος πλ. δ'

Δέσποινα, πρόσδεξαι τας δεήσεις των δούλων σου, και λύτρωσαι ημάς, από πάσης ανάγκης και θλίψεως.

Ήχος β'

Την πάσαν ελπίδα μου εις σε ανατίθημι, Μήτηρ του Θεού, φύλαξόν με υπό την σκέπην σου.

Κατά την περίοδον του 15 Αυγούστου είθισται ίνα ψάλλωνται, αντί των ανωτέρω Θεοτοκίων, τα επόμενα Εξαποστειλάρια.

Ήχος γ'

Απόστολοι εκ περάτων, συναθροισθέντες ενθάδε, Γεθσημανή τω χωρίω, κηδεύσατε μου το σώμα, και συ, Υιέ και Θεέ μου, παράλαβέ μου το πνεύμα.

Ο γλυκασμός των Αγγέλων, των θλιβομένων η χαρά, χριστιανών η προστάτις, Παρθένε Μήτηρ Κυρίου, αντιλαβού μου και ρύσαι, των αιωνίων βασάνων.

Και σε μεσίτριαν έχω, προς τον φιλάνθρωπον Θεόν, μη μου ελέγξη τας πράξεις, ενώπιον των Αγγέλων, παρακαλώ σε, Παρθένε, βοήθησόν μοι εν τάχει.

Χρυσοπλοκώτατε πύργε, και δωδεκάτειχε πόλις, ηλιοστάλακτε θρόνε, καθέδρα του Βασιλέως, ακατανόητον θαύμα, πως γαλουχείς τον Δεσπότην.

Δί' ευχών των Αγίων Πατέρων ημών, Κύριε Ιησού Χριστέ, ελέησον και σώσον ημάς.